

Sygn. akt VIII U 1389/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący – Sędzia S.O. Jolanta Węs

Protokolant – starszy sekretarz sąd. Alicja Machnio

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2016 roku w Lublinie

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 28 lipca 2015 roku znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. W. prawo do emerytury od dnia 21 sierpnia 2015 roku.

Sygn. akt VIII U 1389/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy, powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 tekst jednolity ze zm.) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze zm.) wskazał, że wnioskodawca wykazał na dzień 1 stycznia 1999 roku ogólny staż ubezpieczeniowy w wymiarze 26 lat, 4 miesiące i 16 dni, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, osiągnął wiek emerytalny 60 lat, rozwiązał stosunek pracy, ale nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku (k. 13 a.e.).

W dniu 21 sierpnia 2015 roku J. W. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Wskazał, że zakład pracy, który wystawił mu wadliwe świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, nie istnieje, zaś gromadzone w OFE środki zostaną przez niego przekazane do budżetu państwa (k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Podniesiono, iż wnioskodawca, legitymujący się wynoszącym 26 lat, 4 miesiące i 16 dni okresem ubezpieczenia, nie udowodnił żadnego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach wnioskodawca. We wniosku, na podstawie którego została wydana zaskarżona decyzja, zaznaczył, iż jest członkiem OFE. Wniosek o przekazanie środków zgromadzonych w OFE złożył dopiero w dniu 21 sierpnia 2015 roku, tj. po wydaniu zaskarżonej decyzji. Z tych względów w dniu 25 sierpnia 2015 roku została wydana decyzja zmieniająca (k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

J. W. urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

W dniu 8 lipca 2015 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury (k. 1-6 a.e). Dołączył do niego między innymi: świadectwo pracy z dnia 20 maja 1993 roku wystawione przez Przedsiębiorstwo Hurtu (...) w L. z którego wynika, iż od 9 listopada 1977 roku do 19 czerwca 1993 roku w pełnym wymiarze czasu pracy był zatrudniony na stanowisku elektromechanika otrzymując m.in. dodatek za pracę w warunkach szkodliwych (k. 9 a.e.).

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 lipca 2015 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z uwagi na nieudowodnienie wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach oraz okoliczność, że wnioskodawca jest członkiem OFE i nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ustalił, że wnioskodawca legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999 roku stażem ubezpieczeniowym w wymiarze 26 lat, 4 miesięcy i 16 dni, w tym 25 lata, 5 miesięcy i 16 dni okresów składkowych, oraz 11 miesięcy nieskładkowych (bezsporne - karta przebiegu zatrudnienia k. 12 a.e., decyzja k. 13 a.e.).

W dniu 21 sierpnia 2015 roku J. W. złożył wniosek o wykreślenie z rejestru członków otwartych funduszy emerytalnych i wniósł o przekazanie do budżetu państwa środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku OFE (k. 14 a.e.).

W dniu 20 czerwca 1975 roku J. W. ukończył (...) Szkołę Zawodową przy (...) w L., zdobywając zawód elektromontera. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej w okresie od 24 października 1975 roku do 17 października 1977 roku podjął w dniu 9 listopada 1977 roku pracę w Przedsiębiorstwie Hurtu (...) w L. na stanowisku elektromontera. Od dnia 26 listopada 1977 roku obywatel kurs w celu zdobycia uprawnień do wykonywania robót w zakresie konserwacji i napraw urządzeń energetycznych. W dniu 20 grudnia 1977 roku odbył instruktarz bhp, którego przedmiotem były m. in. normy dotyczące odzieży ochronnej. W dniu 11 maja 1979 roku ukończył kurs kierowcy wózków akumulatorowych i spalinowych (akta osobowe k. 25 a.s.- kwestionariusze osobowe k. 46, 48 a.o., odpis świadectwa ukończenia szkoły k. 53 a.o., umowy o pracę k. 84, 85 a.o., zgłoszenie na kurs k. 54 a.o., zaświadczenie k. 55 a.o., zaświadczenia z przeszkolenia bhp k. 60-61 a.o., angaże 91-97, 99-100, 107-130, 132-133, 135-139, 142 a.o.).

Przedsiębiorstwo zatrudniało kilkaset osób. Zajmowało się dystrybucją materiałów spożywczych i gospodarstwa domowego, prowadząc magazyny tych towarów tj. hurtownie. W oddziale w L. było zatrudnionych kilkadziesiąt osób, tj. chłodniarzy, magazynierów, pracowników administracyjnych, elektryków, w tym czterech elektromechaników, wykonujących swoje obowiązki w mieszczącej się w odrębnym budynku akumulatorowni. Wnioskodawca był jednym z nich. Do przewożenia towarów w przedsiębiorstwie używano wózków akumulatorowych. Było ich około 40-50. W praktyce niewiele ponad połowę wózków wykorzystywano do przewożenia towarów. W tym czasie pozostała ich część była w konserwacji i ładowaniu w akumulatorowni. Jednym z najważniejszych elementów wózka był, stanowiący jego napęd, akumulator. Była to część najdroższa, dlatego pracodawca przywiązywał szczególną wagę do ich eksploatacji. Po zjechaniu wózka wnioskodawca sprawdzał woltomierzem napięcie na poszczególnych celach z ołowianymi płytami, z uwagi na ich nierówne zużywanie się. Po zlokalizowaniu zepsutej celi, wymieniał zużytą płytę, która nie trzymała napięcia. Kolejną jego czynnością było uzupełnienie kwasu siarkowego w akumulatorach. Wlewał go lejkiem. Wcześniej przed dolaniem kwasu sprężonym powietrzem oczyszczał wózek z zewnątrz w miejscu gdzie wlewało się kwas. Sprawdzał wszystkie połączenia. Następnie podłączał wózek do ładowania do prostowników, których było około 40. W akumulatorowni znajdowały się również balony z kwasem. Zajmował się też formowaniem nowych akumulatorów – napełniając je kwasem i następnie ładując. Przy każdym pierwotnym ładowaniu akumulatora musiał siedzieć pracownik i pilnować odpowiedniej temperatury przed włączeniem i w trakcie ładowania. Takie ładowanie pierwotne trwało 3 doby i jeden pracownik zostawał w nocy. Półtorej doby trwało następnie rozładowywanie i 2 doby ponowne ładowanie. Po wykonaniu tych czynności wnioskodawca wyciągał stary komplet z wózka i poszczególne płyty ołowiane z cel i składał je na palecie. Czynności te wykonywał stale po 8 godzin dziennie lub w razie potrzeby dłużej. Pracował w odzieży ochronnej, kwasoodpornej, w okularach ochronnych, rękawicach i w butach gumowych. Dostawał również wodę destylowaną, na wypadek zatrucia się kwasem. Wypłacano mu dodatek za pracę

Odwołanie J. W. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Prawo do wcześniejszej emerytury dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z uwagi na datę urodzenia wnioskodawcy, regulują przepisy art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748, tekst jednolity) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43, ze zmianami). Prawo do emerytury nabywają ubezpieczeni po osiągnięciu wieku przewidzianego m. in. w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnili enumeratywnie określone przesłanki:

- posiadają okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat- dla kobiet i 65 lat- dla mężczyzn,

- legitymują się okresem składkowym i nieskładkowym, o którym mowa w art. 27.

Natomiast, w myśl art. 184 ust. 2 emerytura, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku (Dz.U Nr 8, poz. 43) w dziale XIV „Prace różne” pod pozycją 13 określono prace w akumulatorowniach: opróżnianie, oczyszczanie i wymiana stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych

W ocenie Sądu praca wykonywana przez wnioskodawcę przez cały okres sporny była pracą w akumulatorowni, związaną z opróżnianiem, czyszczeniem i wymianą stężonego kwasu siarkowego i płyt ołowianych. Stanowiła więc pracę w warunkach szczególnych określoną w powołanym wykazie A, dział XIV, poz. 13 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku. Stanowisko pracy, na którym wnioskodawca w powyższych okresach pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jest również pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu zarządzenia Nr 19 Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 10 listopada 1986 roku w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach, wykaz A, dział XIV, poz. 13 pkt 3 - konserwator wózków akumulatorowych .

Zgromadzony w przedmiotowym postępowaniu materiał dowodowy, znajdujący pełne potwierdzenie w zeznaniach świadków, uzasadnia uznanie, iż J. W. wykonywał prace w szczególnych warunkach w okresie 9 listopada 1977 roku do 19 czerwca 1993 roku, tj. przez 16 lat, 3 miesiące i 28 dni.

Reasumując, J. W. spełnił przesłanki z art. 184 ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to jest:

- 1) ukończył 60 lat w dniu (...)roku,
- 2) udowodnił 25 lat zatrudnienia, w tym ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,
- 3) złożył wniosek o wykreślenie z rejestru członków otwartych funduszy emerytalnych i wniósł o przekazanie do budżetu państwa środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku OFE.

Sąd Okręgowy, kierując się powyższymi wskazaniem, zmienił zatem zaskarżoną decyzję, ustalając wnioskodawcy prawo od dnia 21 sierpnia 2015 roku, w którym złożył wniosek o wykreślenie z rejestru członków otwartych funduszy emerytalnych i wniósł o przekazanie do budżetu państwa środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku OFE (k. 14 a.e.).

Mając powyższe na uwadze w oparciu o powołane wyżej przepisy oraz na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.